תשורה

36.35

משמחת נישואין של יצחק יעקב פסח ומנוחה רחל לעווענטאל

יום ראשון, י״ט אדר ה׳תשנ״ו שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושש לבריאה

בעזהשי"ת.

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואינו למז"ט ביום ראשון, י"ט אדר ה'תשנ"ו.

התודה והברכה מובעת בזה לידידנו ומכירנו, אשר הואילו לשמוח אתנו יחדיו ביום שמחת לכבנו, ולברכנו, ולברך את הורינו יחיו, בברכת מז"ט וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב הננו כזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה – כפי שהונהג לאחרונה, וכנראה זה מיוסד ע"ז שבחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורינו חולקה תשורה לכל המשתתפים וכידוע. – אשר סגולה יהי לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידנו אנ"ש ה' עליהם יחיו וכל מחבבי תורה יחיו.

"תשורה" מיוחדת זו כוללת: 1) צילום התשורה שחולק בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. ונוסח מכתב רבינו לחתונה. 2) "שער דבר מלכות" – קטעים משיחות רבינו בעניני חתונה, ועניני דיומא. 3) "שער תשובות ומענות" – לקט תשובות ומענות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בענינים שונים ומגוונים. 4) "שער כתי"ק" – לקט צילומי כתי"ק בעניני דיומא וענינים שונים. 5) "שער אגרות קודש" – ז' אגרות קודש מרבינו [באנגלית] בעניני חתונה, עניני דיומא וענינים שונים.

וזאת למודעי – אשר רוב רובו של החומר המצו"ב נדפס כאן **בפרסוס ראשון.** וכאן המקום להודות לכמה מתלמידי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש מאריסטאון שעמלו להוצאת קובץ זה.

האל הטוב, הוא יתברך, יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י, בכרכות מאליפות מנפש עד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית – שנזכה לענין ה"נישואין" דלעתיד לבוא, ושנלך משמחה זו ל"שמחת עולם על ראשם", "ונזכה זעהן זיך מיטן רב"ן דא למטה אין א גוף גשמי ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו", ותיכף ומי"ד ממ"ש.

מוקיריהם ומכבדיהם

יצחק ורחל לעווענטאל

תשורה מיוחדת

באמצע סעודת החתונה של רבינו, מוצאי י״ד כסלו תרפ״ט, שעה שהסיבו הקרואים ליד השולחנות הערוכים, ציוה כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת: גליון מיוחד שנכפל לשלשה חלקים. מצידו האחד של הגליון נדפס צילום ״תמונת הדרת קודש. גוף כתב יד קדשו של הוד כ״ק אאזמו״ר. אדמו״ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע״ ומצידו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלשה צילומי קטעים קטנים, האחד הכתוב בלשון הקודש – אף הוא בגוכתי״ק של אדמו״ר הזקן. השנים האחרים כתובים ברוסית.

לגליון זה צורף גליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס בגליון זה צילום מכתבו של כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע בחתום בגוף כתב יד קדשו – תורף המכתב נכתב בכתב ידו של אחד המזכירים בו הוא מודיע כי מכתב זה של אדמו״ר הזקן שראה לכבד בו ״את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק״ – ״סגולה יהי׳ לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידנו אנ״ש, ד׳ עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו״. בצד השמאלי של הגליון נדפסה פרשת פתשגן הכתב – אף זאת בצילום כתב ידו של אותו מזכיר – בו מפרט כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ נ״ע את המסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ״ל.

שלוח וברכה

לאכבין אוב ידו בוות בתי הבות הניולה גי חי ווא אתוך לא בי החת הרב הי וניו אתוך אתוך לא בי הניי וניו אתוך אתוך לא בי החת הרב הי וניו אתוך אתוך אתוך לא בי הניי וניו אתוך אתוך בי בי את בי הניי אתוך בי אתוך בי

חסות ולקרנה השונים

בי ב ב של ה בי בי איני בי ליובאווים. איניאווים בי איניא איניא איניא איניא איניא איניא איניא איניא איניא איניאל

ונים בין של הל הל הניא אם ניבון בילין ונים?

להיהי של עם כל שאותם נבקשום לעורר מנה טהרה בלבו הטם לרעביר על מרוכנו ביארדם ל המעברינל וכל להיורי שי משה לל שאות מחילה ברבים מעברינל יו אמיר לל קורם יהר הבל לעשור מאה למקלם נלשען השל כל אישר מוב הצרות והתאות הן ממחלות לשם הרחיים בל עו מוני הבל עו מוני לל מוכן באורי ביל שאות המחלות לשם הרחיים בל עו מוני המול מוני ביל מוני ביל שאות ביל של שארי ביל של שארים בושם משרשל מוני ביל מוני ביל מוני ביל של שארים בושם משרשל בושם משרה ביל וטובתו מלונת באור גלון של שארים בושם משרשל בושם מוני ביל שלונת באור גלון בל שארים בושם משרשל בושם משרשל בושם הברושות ביל שלונת באור גלון בל שארים בושם משרשל בושם בישור ביל מוני ביל מוני ביל בושם משרשל בושם משרשל בושם משרשל בושם משרשל בושם משרשל בושם בושם משרשל בושם משרשל בושם בישור ביל בושם משרשל בושם משרשל בושם משרשל בושם בישור ביל בושם משרשל בישור בישור ביל בושם משרשל בישור בישור

לידדי מו' משה כ"י שאלתי ונקשתי לעורר רוח מחרת בלבו חסה/וור) להעביר על מדותיו כמארדל כל המעביר על וכו' ולחיות מן הנעלביום ולנקש מהיה ברבים סומנים רו משרי לי עוד שילה בעליל (יום הכיפורים הגא עיינו לפונה) ולשעות ואת למעני ולמען השלחם! כי אין שלרי יונא מחוץ סרבה היד ובמים ממחלועת לש"ש (כשם שמים) אשר רוב מנדות והתלאות תן ממחלועת לש"ש הרחם! ישילנו ממנה ומנדל בטחתי שוברי אלה המועשים!!!! יחדעו המרוביקם! היחו לרגצון אמרי פי ולא ישליכם

الله المراد الم

שתי השורות שמיטין נכתבו אף הן – מעבר לדף — בנוף־כתב־ידקודש אזמויר הזקן: להרבני מרח משה מיידלש שמש ונאמן דקוהלת) ווילנא

Decedary Especies hobby

הכתונות בשפה הרוסית. וכתנו פלידי אחר: לאדון יהתרי משה מורדוכוניץ ונן מודכין מייחילש בחילנא

ב״ה. ... ברוקלין, ני.

האברך הוו״ח אי״א נו״נ וכו״ מוה׳ . . שיי וב״ג תי׳

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם ליום . . הבע"ל,

הנני כזה להכיע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב ושתהיי בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב מזל טוב

מ. שניאורסאהן

דבר מלכות

שמחת חתן וכלה - הכנה ל"שמחת עולם"

שמחת חתן וכלה היא אחת השמחות הכי גדולות אצל ישראל,

– ועד כדי כך, ששמחה זו ממהרת את קיום היעוד "ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", שלכן צריכים כולם (ובפרט בני המשפחה) להשתתף בשמחה זו, בתור הכנה ל"שמחת עולם"...

("יחידות" לקבוצת חתנים וכלות אור לי"א סיון תשד"מ)

נישואין – ענין הקשור ל"נישואין" דלע"ל

נישואין דכאו״א מישראל . . הוא ענין הקשור עם הנישואין דכנסת ישראל והקב״ה בימות המשיח, שלכן מסיימים וחותמים השבע ברכות דנישואין בענין גאולה: ״מהרה גו׳ ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים וגו״י.

(שיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א)

תיכף לאירוסין נישואין – גם (לנישואין) דלע"ל

והנה, איתא במדרש שבמתן תורה הי׳ הענין דאירוסין בין הקב״ה וכנס״י, ואילו הענין דנישואין יהי׳ לעתיד לבוא.

וע״פ האמור לעיל שבימינו נוהגים שהנישואין הם תיכף ומיד בסמיכות לאירוסין – הרי מוכן שענין הנישואין דהקב״ה וכנס״י צריך להיות תיכף ומיד. בסמיכות למ״ת דיום זה, שכן, הענין דמ״ת ישנו בכל יום ויום, כפי שמברך כאו״א מישראל בברכת התורה [הן בהתחלת היום, והן בעת העלי׳ לתורה בציבור – בשם הציבור כולו]: ״נותן התורה״: – לשון הוה, וא״כ, מיד לאחרי האירוסין שביום זה – צריך להיות ענין הנישואין, ביום זה ממש.

ולא רק שהאירוסין והנישואין הם באותו היום, אלא עוד זאת, שביום זה עצמו אין כל הפסק ביניהם, כפי שנוהגים בפועל שאין מפסיקין בין עצמו אין כל הפסק ביניהם, כפי שנוהגים האירוסין לנישואין, כי אם בשתיית כוס יין – שאין זה הפסק כי אם תוספת

עילוי וחיזוק כו', וכן בנוגע לענין הגאולה – "אין אומרים שירה אלא על היין", שירה הקשורה עם ענין השמחה, ששלימותה – בגאולה העתידה.

ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד, כפס״ד הרמב״ם: ״ישראל עושין תשובה ומיד הן נגאלין״, והרי תשובה היא ללא כל שהות זמן – ״בשעתא חדא וברגעא חדא״, ובאופן שישנם גם ה״כלים״ – כידוע בענין ר״א בן דורדייא שאמרו עליו יש קונה עולמו בשעה אחת, שהוצרך גם ל״כלים״, וקיבל זאת מיוחנן כה״ג ששימש שמונים שנה בכהונה גדולה כר׳.

ויה״ר שמהדיבור אודות ענין הנישואין דלעתיד לבוא – נזכה לקיום הדבר בפועל ממש, במהרה בימינו ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

(התוועדיות תשד"מ ח"ג, ע' 2114)

"משיח נאו" – גם עבור האמריקאים והאנגלים

דער עיקר איז – אז משיח זאל שוין קומען, און עס זאל שוין זיין דער... ביהמ״ק במקומו, וואס ער וועט געבויט ווערן דורך משיח צדקנו.

וואס דער ביהמ״ק איז שוין בנוי בשמים און ער דארף נאר אראפקומען למטה מעשרה טפחים.

און עס זאל שוין זיין "אהרן ומשה עמהם".

וואס דאס אלץ וועט זיין בביאת משיח צדקנו "נאו", אין אן אופן אז אויך אמעריקאנער און ענגלאנדער זאלן דערפון וויסן,

און ער וועט אונז ארויסנעמען פון גלות, ״בנערינו ובזקנינו גו׳ בבנינו ובבנותינו״.

במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ תרומה תשמ"א)

תשובות ומענות קודש

לימוד מעשה מרכבה באוניברסיטה

מענה לאביו של החתן שי׳ הר״ר נפתלי חיים שי׳ לעווענטאל, על מכתבו ע״ד לימוד מעשה מרכבה באוניברסיטה, מיום כ׳ מרחשון תשמ״ח:

- 1) לימוד מעשה מרכבה <u>וכיו"ב באוניברסיטה</u> וכיו"ב בודאי שאין לזה מקום בשם חב"ד
 - יר"ש שבעיר כהוראת הב"ד בכי יר"ש שבעיר (2
 - (3) ומכמה מעמים כדאי שיהי' פס"ד שלהם בכתב.

Graphology

מענה לאביו של החתן שי׳ הר״ר נפתלי חיים שי׳ לעווענטאל ע״ד כתבה שכתבה אשתו תחי׳ – אמו של החתן – אודות "Graphology" (ידיעת מהות האדם ע״י כתב ידו). המענה נכתבה (כהוספה למכתב) מימי אלול ה׳תשמ״א:

נב. אף שאין זה מקצועי, בכ"ז אעיר שהמאמרים שלה עושים רושם . . . זק וכו',

ובודאי שכשידפיסון – עוד יתחזק הרושם. והשם יצליחה לקיים גם בזה "כל מעשיך יהיו לשם שמים", לדוגמא – שליטת הנפש ומנוחתה (ע"י חיים מתאימים לתכונות ודרישת הנפש) אפילו על צורת האותיות הנכתבות באצבעי היד דהגוף.

מי שיש לו מנה רוצה מאתיים

מענה לא' מרבני אנ"ש שי' – משנת תשנ"ב – ע"ד הפעולות של מוסד מסויים:

נת' ות"ח דו"ח פעולת בשנה ההיא

האומנם הוא הכותב שבע רצון או עכ"פ רצונו רגוע ע"י ה"מעשה" בפועל בגובה בעומק ברוחב באורך בכהנ"ל

אזכיר עה"צ

תכנית האוטונמי

מענת רבינו למערכת העיתון "ישראל שלנו" ע"ד "מפה" מתוכניות האוטונמי' שהראו לרבינו [כ"ב מרחשון תשנ"ב]:

- 1) ראיתי ות"ח ומוחזר
- 2) הפי' שזהו רק <u>חלק</u> מענין <u>אחד</u> ובמילא אין מקום לשינוי <u>רק</u> כמפל דמפל – אין ניכר בהמפה
- 3) כ"א ההיפך <u>מזה</u> שרוב השכונה הערבות <u>בהמשך זל"ז</u> וקו מחלקן ה"ז בימוי רצון בעל מפה בנדו"ר מערכת ישראל . . שלנו ע"פ המפה מה נשאר באה"ק שהוא עתה שלנו?!
- 4) במפה "לכאורה" צ"ל בכל שם בערבית שמו בתנ"ך ספר המקובל על כל העולם כולו

עצה למחשבות זרות

מענה ע״ד היסח דעת ממחשבות אינם מרוצות:

ע"פ דין א"א ב' מחשבות בב"א וכשיתקע מחשבתו בחוזק במחשבה אחרת ובמילא תיבטל מחשבה הנ"ל בהפעולות ע"פ טבע כהוראת רופא ידיד

אזעה"צ

אסור לעמוד במקום סכנה

מענה לא' ע"ד העתקת מקום מגורו ממקום סכנה:

וכבר עניתיו בהתאם להשו"ע שאין לעמוד במקום שע"פ שו"ע הוא סכנה שם אם שבשערו ע"פ מבע הוא בסכנה שיעתיק משם בשמו"מ והשם שומר ישראל ישמרו ויפרנסו וכל ב"ב שלים"א מידו המלאה וכו"

ובמנוחות הגפש והגוף פרנסה גם ברוחניות וכ"ז גם למובה במוב הגראה והגגלה. אזטה"צ

"אינם מבינים מה מדברים עליהם"

:כנראה שמענה זו היא ע"ד וויכוחים אם מסיונרים

– שלא להתווכח (עמהם) לע"ע אינם מבינים מה שמדברים עליהם, ולהעיר ממחז"ל פסחים סו, ב כל הכועם כו'

מראכם גום וועם זיין גום

... כנראה <u>מפחידים א"ע</u> (ובמילא גם מגזימים), ואמרו <u>ופס"ד</u> רבותינו נשיאנו: מראכם גום <u>וועם זיין גום</u> ופשימא שאין זה ממעם כל בהשתדלות אלא שצ"ל "יגיע <u>כפיך</u>", ולא בלבול, ח"ו, דמנוהגוה"ג (=דמנוחת הנפש ומנוחת הגוף)

אזכיר עה"צ

פרוטה ופרוטה מצטרפת - רק בעניני קדושה

מענה לא׳ שהתאונן לרבינו ע״ד מצב בריאות זוגתו תי׳ וכתב שכל פרוטה ופרוטה מצטרפת, (היינו לגריעותא), וע״ז ענה רבינו:

אזכיר עה"צ ויבשר מוב במוב הנראה והנגלה.

שייך מצמרפת אמיתית רק בענינו צירוף ואחדות בקדושה משא"כ בעניני דפרודה ומחלוקת ומדון ושנאת ישראל וצער הגוף והנפש וע"פ ההלכה [וכפשומה?] ידועים דברי הראגאמשובי בזה

עצה להצמננות

ין ממענה מבדר״ח אייר ה'תש״מ [ע״ג מכתב השואל]:

1) על מש"כ במכתבו ש"סובל הרבה מהצטננות", כתב: לפעמים מועיל קאנדל צוקער (בתה) או עכ"פ זיסער תה מזמן לזמן ודוקא מפני שפשוט הוא מעלי-טפי,

- (2 בדהתפיוהמ"ז [=בדיקת התפילין והמזוזות]
- 3) על מש״כ במכ׳ ״מה עלינו לעשות״, כתב: יתייעצו בהרב מווערסקי שי׳ לאיזה רופא להתייעץ

אזכיר עה"צ ...

"ואברהם זקן בא בימים גו' ברך גו' בכל"...

לא' שנתן להילד שם אברהם והוא פרשת חיי שרה, ואשתו רצתה שם אחר ודבר זה הטריד אותה, ענה רבינו:

ליד השאלה כתב ? ואח״כ כתב: האריך ימים <u>ושנים מובות,</u> הי' עשיר בכסף וכו', ומה רוצה עור?!

אזכיר עה"צ

אי לימוד החסידות הוא "היפך דעת הגר"א"

מענה לשאלה לא' בנוגע לאלו שטוענים שאין חיוב ללמוד פנימיות התורה אלא רק נגלה דתורה:

זהו היפך דעת הגר"א (פי' משלי ה, יח. ז, יב. ד, כב. ובעיקר <u>כ, מ.</u> פי' להיכלות פקודי י"ז ותקי"ז ק"ז, ג.). ועוד <u>בכ"מ</u> היפך דעת הר"ח וימאל (בהקדמתו לשעת ההקדמות). היפך דעת רבינו הזקן, <u>ועוד</u>.

ע"פ תורה – כדיני ממנות צריך לשאול רב הבקי בדיני ממונות ועוסק בהם, בדיני איסור והיתר, רב העוסק בדינים אלה, (שלכן הלכה כרב באיסורי ובשמואל בממוני) – שמזה מובן שבהנוגע לפנימיות התואה – הלכה כאלה היודעם בזה וכו'.

נגלה ג"כ נחשב "רא"ח"...

מענה ל״צא״ח״ ע״ר ההחלטות טוכות ללמוד נגלה ודא״ח:

הזכרתיו עה"צ כשמזכירים חסידות בפ"ע – כותבים דא"ח (ויש לחפש ולמצוא המקור והביאור), אבל לכתוב נגלה ודא"ח?! בודאי שגם נגלה דא"ח וכו' – [ועיין עירובין (י"ג, ב) ובאמרים עד"ז – שאורבה קשה כו' וראה תניא פנ"ב וכו' ואכ"מ]

כתו"ק

נסים ונפלאות

ידוע אשר הסתיים מלחמת המפרץ בפורים תנש״א. לפנינו קטעים ממכתב כלל ממוצאי כ״ה אדר ה׳תנש״א, עם הגהות בגכתי״ק. המעיין יכול להבחין ע״ד ״רייכקייט״ ההגהות, לגבי ענין זה...

דער נצחון איז געווען אזוי שנסלי גרוים און וואונדערלעך, אז ער האט
ניט נאר פארמיטן א סך שפיכות דמים איעך צווישן אומות העולם (ווי מ׳האט
ען מ׳י באריים), נאר האט געבראכט דערצו, אז דער גרויזאמער שונא זאל גלען
באפרייען, אדעף א גוטן אופן (אין פולן קענואץ פון זיין נאטוה) אילע אין
מלחמה=געפאנגענע און אפילו די געפאנגענע פון פריער. ז׳י ה'ה' אין ה'נ׳י יי מלחמה און נאך - און דער עיקר: ניט נאר דער גרויסער נצחון, נאר אויך דער מזכרוך פון דער מלחמה (וואס איז ניט געווען לויט דער טבע פון די אונה אין אומות) האט נסים׳דיק באזייטיקט די גרויסע סכנה, וואס האט געדראט די אומות) האט נסים׳דיק באזייטיקט די גרויסע סכנה, וואס האט געדראט די אומות) האט נסים׳דיק באזייטיקט די גרויסע סכנה, וואס האט געדראט די אומות)

דאס אלא און נאך מער, נעהערט צו דו נסים ונסלאות וועלכע אלע ונייסן און באון באוניניקי און די וועלכע "ווייסן וואס ס'טוט זיך פאן אינעווייניק" - אכן זיינען באקאנט מיט נאך א סך איינצלהייטן וועלכע דערגרייכן ניט צו דער עפנטלעכקייט - באגרייפן און פילן א סך מער דעם וואונדער פון אין די נסים ונפלאותר און אין אין היא היא

און באזונדערס, ווען אידן זיינען זיך משתדל אז אויך זייער טאג-טעגלעכע אויפפירונג ואל זיין אין אן אופן פון "נס" (פון לשון "ארים אויבאר זייל אל זיין אין אן אופן פון "נס" (פון לשון "ארים אויבאר זייל אל זיין אין אן אופן פון "נס") - העבער פון זייערם טבע-באגרעעצונגען, אז יעדער איינער און איינע שי׳ הויבט זיך אויף העכער פון די געוואוינהייטן און איינעשטטן, ביז אין אן אופן פון "נסי נסים" (לשון רבים), העכער און העכער און נאך העכער:

בירור במה"ד בהרמב"ם

לפנינו קטע גוכתי״ק שנכתב כהוספה למכתב, בה מבאר רבינו בירור טה״ד בהרמב״ם ע״פ ביאור אדה״ז:

הוספה

.. במענה לשאלתו בשו"ע אדה"ז (סתרי"ד ס"ג) "שהרי גושי הארץ מגיע לרגליו ... ומרגיש שהוא יחסוי שהוא ל' הרמב"ם הל' שביתת עושר (ג, ז) – כמצויין בשו"ע שם – אבל ברמב"ם איתא קושי ולא גושי –

וי"ל: דהנה ברמב"ם דפום רומי, שנת ר"מ איתא "גושי הארץ מגיעין לרגליו" – מגיעין ל' רבים בנוגע ל"קושי" ל' יחיד! – ועכצ"ל דמה"ד יש כאן; וכיון דבלאה"כ דלא נמצא מקור שמוכרח להרגיש גם הקושי ואין מספיקה הרגשת הגוש – נקט אדה"ז דהמעות הוא דנתחלף להמדפים גימ"ל בקו"ף, וצ"ל גושי ל' רבים.

ובדוגמת הנ"ל הו"א גם בשו"ע אדה"ז (בדפוסי האחרון) "גושי" ל' רבים "מגיע" ל' יחיד! ואולי צ"ל מגיע "בתוספת" קו (הקיצור) בסוף התיבה.

ועצ"ע. ויש לברר ולהשוות הנ"ל – בדפוסים השונים של הרמב"ם ושו"ע אדה"ו.

תשורה משמחת נישואין

ברכה "לפירות טובות מגן ישראל"

לפנינו מכתב מרבינו לא' מאנ"ש שי', ובסופו מוסיף רבינו בכתי"ק: בברכה לפירות מובות מגו ישראל.

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקװיי ברוקלין, ג. י.

ב"ה, י"ג אלול, ה'תשכ"ז ברוקלין, נייי

HYacinth 3-9250

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch 770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת במכמתבאבאבאאט הדו"ח ע"ד מחנה גן ישראל, וח"ח. ובעמדנו בימי רצון, ימי חדש אלול – (ר"ת: אני לדודי ודודי לי) – חדש הרחמים,

אשר בימים אלה, כדברי אדמו"ר הזקן, הסי"ת הוא ע"ד מלך שמקבלין "פניו בשדה, ואז רשאין

- ומוסיף ומבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר: ויכולים -

כל מי שרוצה – לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

יהי רצון אשר ימלא המלך ממה"מ הקב"ה - עוד בהיותו בשדה -כל בקשות ומשאלות לבבו לסובה של כל המקבל פניו, בתוככי כלל ישראל, ימלא אותם (כנ"ל) בסבר פנים יפות,

ויכתוב ויחתום את כל אחד ואחת לשנה טובה ומתוקה בטוב הנראה והנגלה.

ובברכת כוח"ם

בימי רצון: ראה רש"י שמות לג, יא. סור וכו' אועם סהקפ"א ר"ת..לי: אבודרהם. פע"ח שכ"ד פ"א. ס' הפסוקים שה"ש ו, ג. חדש הרתמים: ראה ג"כ ד"ה אני לדודי, ש"ת. אדמו"ר הזקן: בלקו"ת פ' ראה דף לב. רשאין..ומבאר..יכולים: להעיר מספרי (ראקחיב, יז) הובא שם בפרש"י ומוסיף של מקרא): לא תוכל – יכול/אבל אינך רשאי. ומוסיף ומוסיף מס"ו. ראה פיה"מ לאבות פ"א מס"ו. – ולהעיר מפיה"מ שם (פ"ג מי"ב): בשמחה וזה יותר כו'. וי"ל שזהו מח"ו. – ולהעיר מפיה"מ שם (פ"ג מי"ב): בשמחה וזה יותר כו'. וי"ל שזהו בהה"ס זמן שמחתנו כו' שלאחרי אלול ועשי"ת, הימים דשמאי – שם אורחותיו (ראה לקו"ת שה"ש מח, ג) ואכ"מ. כל בקשות: ראה אוה"ת להצ"צ פ' ראה הגהות ללקו"ת הנ"ל (ע' תתח): וי"ל שאז באלול מאיר הארת בחי' יג' הגהות ללקו"ת הנ"ל (ע' תתח): וי"ל שאז באלול מאיר הארת בחי' יג' קודש (בסופו) עה"פ מלפניך (דוקא) משפטי יצא (וראה ירוש' סנה' פ"ב קודש (בסופו) עה"פ מלפניך משמ"ר (פי"ט, ה. נתבאר בד"ה וככה – ה"ב): ישעי' לג, כב. ולהעיר משמ"ר (פי"ט, ה. נתבאר בד"ה וככה ה"בו"ב ה' ומאסיפכם אלקי ישראל.

מגלגלין זכות ליום זכאי

בעמדנו בחודש אדר, ראינו לנכון להדפיס בזה מענת רבינו על מכתב מרושמי השיחות "ועד הנחות בלה"ק" ובו שאלות על שיחה ע"ד שמחתו של המן שהפיל פור בחודש אדר חודש שמת משה.

שמחתו של המן (הזקוקה לביטול ולאתהפכא) – הוא שעלה בגורל י<u>ום</u> מסויים והשקו"ט הוא האם זה <u>יום</u> שאי או הפכו – בנוגע להיום ובזה הבי' מסויים והשקו"ט הוא האור עושה <u>היום</u> זכאי וכו', והענין דלהיפך בהיום [=הביאור] דגילוי האור עושה בהיום ואדרבא – שלימות כפרה

ערכוב ב' ענינים יחד אף שהם הפכים! אף דבשניהם נדבר, אבל בנפרד! שמחתו של המן על החסרון המבהיל שביום המות – ומש"נ בקהלת ובאגה"ק על העילוי (גם דמרע"ה) המבהיל שביום המות דפועל ישועות. וע"י הערבוב במילא לא תפסו הקלאץ קשיא. עפשנ"ת באגה"ק – היותו יום המות דמרע"ה הי' צריך לפעול נס פורים.

ב"ה. נחבאר בהשיחה בקנין "כראי הלידה שחכפר על המיחה" (מגילח יג,ב ופרש"י שם),
דלכאורת חרי כתיב (קחלת ז,א) "ויום הפות מיום הולדו" (כי בעת שנולד א"א לידע
אם יהי' צדיק או כו' ובפרס שכל חדרכים בחזקת סכנה, משא"כ ביום מותו הרי ראו
ככר את עבודתו במשך כל ימי חייו), ונחבאר בזה, דבמשה שאני, (מכיון <u>שכשנולד</u>
ראו כבר שנתפלא הבית כולו אורה. ומכיון שענין זה (דנתפלא הבית אורה) הי' דוקא
בעת לידתו – לכן, יום לידתו דמשה הוא נעלה יותר (בענין זה) מיום הסתלקותו.
ולכן כדאי הלידה שתכפר על מיתתו.

לא תפסנו: דכל הביאור שבהשיחה (הן הקושיא והן החירוץ) הוא בנוגע <u>המעלה</u> שביום ההסחלקות (המבואר באגה"ק סימן ז"ך ובכ"מ). שבכל הצדיקים – המעלת דיום ההסתלקות היא נעלית יותר מהמעלה דיום ההולדת (מכיון שבעת הלידת א"א לידע עדיין אם יהי' צדיק)', משא"כ במשה – הפעלה דיום לידתו היא (בענין אתד) נעלית יותר.

אבל: הרי שמחתו של המן הרי היתה מצד החסרון שבמיתת משח (דמכיון שבחודש זה נסחלק משה מישראל לכן חשב שהוא חודש דהיפך הזכות לישראל), ופירוש "כדאי הלידה שחכפר על המיחה" הוא – דהגם שענין מיתת משה הו"ע בלתי רצוי (שלכן צריך לכפרה), מ"מ, המעלה שנתחדשה בעת לידתו היא גדולה כ"כ עד (אשר לא רק שלא נעשה בה חלישות ע"י מיתתו, אלא אדרבה, שהמעלה דלידתו היא עד כדי כך) שהיא מכפרת על הענין הבלתי רצוי שממיחתו (ועד כדי כך שהכפרה היא באופן האההפכא).

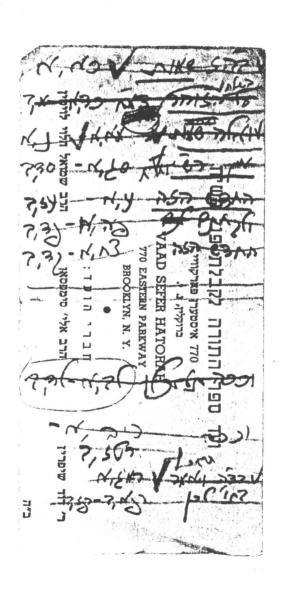
ועד הנחות בלה"ק

المان المان

على المالا الم

חם על ממונם של ישראל

לפנינו צילום נדיר מחתיכת נייר, שהשתמש הרבי לכתוב כמה מ״מ (כנראה לעצמו).

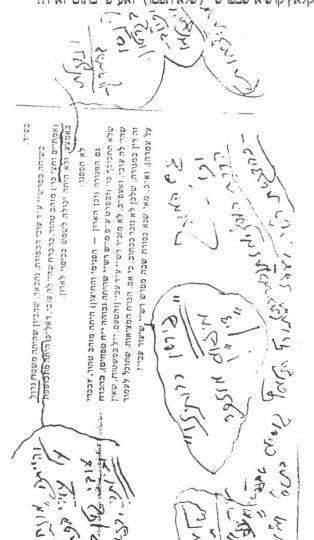
"סוד ה' ליראיו"...

לפנינו מענה בגכתי״ק על גבי מכתב השואל, על שיחה בפירש״י ע״ד עובי הכפורת. [הפיענוחים הם לפי הסדר]:

> והייתה "מונחת על <u>עובי</u> הכתלים" עבוי קמן ביותר <u>וביותר,</u> כפשומ ונופלת בהארגן – (ינסו בקרמון וכיו"ב ויתפלאו מהתוצאות)

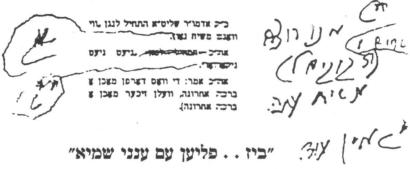
"פירשו רבותינו" איפוא מוזכר "דין"!

. גם האריך וכו' – הכרח המציאות (האריכות) כהדגשת רש"י. ועפ"ז תתורץ הקלאץ קושיא שבפרש"י (שלא תפסו) "ואע"פ" בתוס' וא"ו!!

"ווי וואנט משיח נאו" – גם עבור האמריקאים והאנגלים...

לפנינו קטע משיחת ש"פ בחוקותי תשמ"א עם הגהות בגכתי"ק. בקטע שבו נאמר: "כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן "ווי וואנט משיח נאו"", ורבינו ציין בסי * שזה יהי' בשוה"ג (תרגום ללה"ק): אנו רוצים (ווקוקים ל) משיח עתה. וכמו"כ הורה שיהי' בשוה"ג התרגום ד"ניעט ניעט" שהוא: אין עוד.

לפנינו הסוף של שיחת ש"פ חוקת יו"ד תמוז ה'תנש"א עם הגהות בגכתי"ק. [ההוספות מרבינו באו בהדגשה]:

ביז תיכף די גאולה האמיתית והשלימה, כמ״ש ״כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות״, נפלאות אויך בערך פון די נפלאות אין מצרים – סיי באיכות הנפלאות און סיי בכמות הנפלאות.

והקיצו ורננו שוכני עפר, און דער בעל הגאולה בתוכם ובראשם צוזאמען מיט אלע אידן – נשמות בריאות בגופים בריאים – ובנערנו ובזקונינו ובבנינו ובבנותינו, פליען עם ענני שמיא אין ארץ הקודש, אין ירושלים עיר הקודש, להר הקודש, ולבית המקדש השלישי, מקדש אד-ני כוננו ידיך.

והקיצו ורננו שוכני עפר, און דער בעל הגאולה בתוכם ובראשם, צוואמען מיט אלע אידן נשמות בגופים בריאים - בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו, בישן אין אלק הקודש, אין ירושלים
עיר הקודש, להר הקודש, ולבית המקדש השלישי, ותעבר ומיד ממש. אל און אלק הקודש, ולבית המקדש השלישי, ותעבר ומיד ממש. אל און אלק הקודש, ולבית המקדש השלישי, ותעבר ומיד ממש.

In view of the fact that everything is by Hashgocho Protis, it is significant that your letter and my reply were written in proximity to the Yom Tov of Kabbolas Hatorah, when renew and redouble our commitment to the Torah on the basis of "naaseh" before "v'nishma," with emphasis on the doing and that "naaseh" is the key to "v'nishma".

With esteem and blessing,

M. Schneerson

popularity of techniques involved. But it is important to start in a way that will not inhibit the effectiveness and development of the project even if it costs much more.

3. With regard to specifics, I do not think it advisable to use the term "Mystic" for the planned healing center, since the goal is to attract the greatest number of Jews and save them from Avoida Zora, and the said term might discourage some. Moreover, generally mysticism connotes something that lies beyond the pale of human comprehension, while the therapeutic benefits of the techniques are quite understandable rationally. Besides, to emphasize the mystical aspect would leave the door open also lehavdil, to non-Jewish cults.

For the same reason it is advisable to be circumspect in regard to the description of the techniques to be used in the healing center. For Example, you mention the use of "mikvot" while it is not in my domain to assess the therapeutic affect of relaxation in a hot Mikve, I fear that to include a Mikve "officially" in the regimen might be suspected – by some people, at least – that it is a gimmick to involve them in Mitzvoth. I think that veiling in it in some such term as "immersion" hot bath and the like would entirely allay such suspicion.

As for calling the healing center by the name "Noam" – it is a name already in use by various organizations and journals. Another suitable name would have to be found, but there is no need to make a final decision on this right away.

Finally, let me relieve you of any apprehension that you might be "pushing" me on this matter. On the contrary, in connection with such a vital project "pushing" could only be all to the good, since time is of the essence, as I emphasized above.

Zorah through T.M. and the like by offering them a kosher alternative.

With reference to your letter of April 9, I would like to make the following observations:

Although a well planned and systematic approach is generally required to ensure the success of any project, I do not think that we can afford to delay to long the implementation of our plan through time-consuming preparations, and for two reasons: Firstly every day that the plan is not in operation means so many more Jews turning to those unholy cults, and there is no other way of preventing or discouraging this. Secondly, and this is also a weighty consideration, every new project is provisional by nature, for it is expected that as it progresses there would be need for changes and improvements, which is common experience in various fields, medicine, science, business, etc.

2. I note in your letter that your discussions with your colleagues have advanced to the point of forming an ad hoc committee. I therefore believe that the stage can now be set to start immediately a pilot clinic or similar facility, to start offering actual treatment, on the basis of your and your colleagues' professional expertise and mutual consultations. The pilot project should be set up in a way that allows for ample flexibility for modification and change as may be necessary.

As indicated, I will be able to provide the funding for the initial stage within limitations. You will no doubt send me a tentative budget of the initial outlay, with an estimate of the period of time it may take until the setup becomes self-supporting. Indeed, I am confident that before long it will not only be self supporting, but also profitable, considering the

ה״תשורה״ הנכונה מארה״ק

B.H. 11 Sivan, 5738 Brooklyn, N.Y.

Dr. P.A., Cal

Greeting and Blessing:

Thank you for your letter of 2nd Sivan upon your return from Eretz Yisroel and previous communication.

I am pleased to note that you and your wife enjoyed your visit in Eretz Yisroel and were impressed with the activities of Chabad there. As I have remarked on similar occasions, it is customary to bring back souvenirs from the lands one visits that characteristic of native features and products, etc. I trust therefore, that you, too, brought back with you the right souvenir from the Holy Land, namely, an extra measure of holiness, which will serve as a fitting memento for your visit. And, of course, there is always room for improvement in matters of holiness, Torah and Mitzvahs, in the daily life. In your case this is even more important, not only for your own benefit, but also for the benefit of the many who look to you for inspiration; and one is inspired not by someone else's good thoughts and intentions, and not so much by word of mouth as by living example, which needs no elaboration to a psychologist

Now to the main subject of our correspondence, namely saving Jews from getting involved in Avoda

With regard to the basic point you make in your letter, namely, that most people for whom our plan is envisaged consider themselves "normal" and would not be interested in a program that offers professional (medical) services, but would prefer a more simplistic setup for relaxation, etc., – this should certainly be taken into account, since the ultimate goals of our plan would not be affected. And, if as you suggest, this would be the more practical setup for attracting more people and achieving our two objectives – healing and elimination of Avoda Zora – then by all means, this method should be given due consideration.

I would like to make a further point, though entirely not in my domain, namely, in reference to hypnosis as one of the techniques used in psychotherapy, as mentioned in your letter.

I have always been wary of any method that deprives a person of the free exercise of his will, and which puts him in the power of another person, even temporarily – except, of course, in a case of Pikuach-nefesh. Certainly I would not favor the use of such a method on a wider scale, least of all to encourage psychologists and psychiatrists enrolled in our program to use it.

Finally, a point which for understandable reasons I did not want to mention in my letter accompanying the memorandum: If in the first stage of implementing the program there would be need for funding the initial outlay, my Secretariat would make such funds available.

Your further comments will be welcome, and many thanks again.

With blessing,

Needless to say, I noticed your suggestions and observations in this connection with understandable interest.

In reply, let me first say that, as a general principle, so long as the said two objectives can best be served, whatever project is determined to be most effective is most desirable, and, of course, acceptable to me.

There are, however, some points in your response which need careful assessment. For instance, the suggestion that an Institute employing the said healing techniques might be linked with a strictly orthodox, even Lubavitch, orientation should be examined in light of it being a possible, or even likely, deterrent for many candidates who might hesitate to turn to such an Institute for fear that it may impose upon them religious demands and commitments which they are not yet prepared to accept.

The above is not to say that the idea should be rejected out of hand, since there may be individuals who would not be deterred by it. But I believe that if the project is to attract a wider circle of candidates for therapy, it would have a wider acceptance if it is not overtly tied in with such an orientation, or discipline; at any rate, not in the initial stage.

Needless to say, the emphasis is on the overt orientation of the projected Institute, which should have no religious or other preconditions for anyone seeking its services. But the Institute itself should, of course be run in strict keeping with the Torah, with a kosher, indeed glat-kosher, kitchen, strict Shabbos observance, with Mezuzos on all doors – just as there are glat-kosher Hotels and institutions.

feel certain, will meet with your approval. And the Zechus Horabim will help further.

Needless to say, on my part I will do all I can to mobilize all possible cooperation on behalf of this cause which, I believe, should be pursued with the utmost vigor, without fear of duplication, or overdoing it.

Your comments on all above will be most welcome.

With esteem and blessing,

M. Schneerson

- י -גם מכון ״טעראפי״ על יסודי התורה

B.H. 21 Adar II ,5738 Brooklyn, N.Y.

Dr. Palo Alto CA Sholom uBrocho:

Thank you for your letter of 13 Adar II. I appreciate your comprehensive response to my letter and memorandum on the need to organize widespread use of T.M. and similar techniques in psychotherapy compatible with the Torah with the double objective of making such therapy available to Jewish patients in a kosher way and at the same time saving numerous Jews from getting involved with Avoda Zora as now commonly practiced in the USA.

The reason it has been written as a separate piece, without signature, and to some extent confidentiality, is that the subject matter is of sensitive nature and the memo could be used to encourage that which it seeks to discourage and preclude, namely, involvement in Eastern cults. For it may be argued by many who are already involved in the therapy discussed in the memo, or are tempted to become involved, that until such time as the medical profession will openly adopt the same methods of treatment and provide an alternative, they are justified in seeking this therapy elsewhere, especially if they take care to avoid active participation in the idolatrous rites and ceremonies that go along with it. In support of this contention they could cite this memo which (1) confirms the therapeutic value of a part of the said methods, and (2) indicates also that the idolatrous elements in the said cults are not germane, indeed nonessential, to the therapy itself.

For this reason I am asking you – as all others whom I intend to approach in this matter – to use your discretion in connection with the enclosed memo, as to its source and utilization, etc.

I must, however, point out with all due emphasis that in my opinion the problem has reached such proportions that time is extremely important. Every minute that could be saved in speeding the implementation of the program suggested in the Memo could be a matter of spiritual Pikuach-nefesh for many actual and potential victims of the said cults.

You are one of a select few whom I am approaching in this matter, knowing of your position of influence and connections with the sect of the medical profession, which could be used to great advantage and effect in promoting the cause espoused in the Memo – which I

hosts renowned educational and religious institutions sponsored by our Chabad-Lubavitch movement which are so vital in the present day and age

In behalf of our movement, therefore, no less than in my own behalf, I prayerfully reciprocate your good wishes by reiterating the Divine Promise given to our Patriarch Abraham, "I will bless them that bless thee." Accordingly, may you and all the good citizens of Great Britain enjoy G-d's blessings in a generous measure, materially and spiritually.

With blessing,

Cordially yours,

M. Schneerson

- n -

דעת רבינו ע״ד השתתפות כיטערעפי׳ שיש כה אבק ע״ז

By the grace of G-d 16th of Adar I, 5738 Brooklyn, N.Y.

Dr. P.A., Calif.

Greeting and Blessing:

It is some time since I heard from you and I trust that all is well. It is surly unnecessary to add that insofar as a Jew is concerned "all is well" includes, above all, advancement in Torah and Mitzvoth in the everyday life.

The purpose of this letter is to send you the enclosed memorandum which is self explanatory. it to his charges. There is truly no need to elaborate to you on all above.

To conclude me'inyono d'yoma, now that we are coming from the Festival of Simchas Torah, which is the conclusion and culmination of all the festival and religious experiences of the month of Tishrei that ushered in the new year, may G-d grant you and all yours, in the midst of all our people, true rejoicing throughout the year in all respects, materially and spiritually,

With blessing,

M. Schneerson

בל המברך מתברך כו׳

By the Grace of G-d 25th of Nissan, 5737 13th of April, 1977 Brooklyn, N.Y.

The Rt. Honorable Mrs. Margaret Thatcher, M.P. House of Commons London, SW1A OAA, England

Blessing and Greeting:

I am pleased to acknowledge receipt of your message of greetings and felicitations on the occasion of my recent birthday. Please be assured of my sincere appreciation.

Your warm sentiments are particularly welcome and meaningful in view of the fact the United Kingdom also in the case of facing a personal challenge. It is certain that the inner forces are there, for G-d would not give one a task which is beyond one's capacity to carry out. in the case of the military, there can sometimes be a miscalculation; but not so with Hashgocho Protis. Thus it is only necessary to bring out these forces from potential to actuality. Even if the ultimate success is in some doubt, the Torah, Toras Chaim, does not permit one to abandon his responsible position; how much more so when there is the assurance of yogaato umotzoso

Add to this several encouraging aspects, which I have often emphasized in similar situations:

The whole military establishment is based on discipline and obedience to orders. A soldier receiving an order from his commanding officer, must carry it out promptly, even if it seems irrational to him. No soldier can claim that his conduct is his personal affair, and he is prepared to take the consequences, for the consequences would not be confined to him, but to the entire sector, with far-reaching consequences in a time of emergency for the entire front and the country. A further point is that it is quite irrelevant if in civilian life the private was superior to his commanding officer in other areas, in physics, astronomy, and the like; in the military, he must bow to the superiority of his commander, who is the expert.

All these points and the whole military training and environment make the Jewish serviceman particularly responsive to Yiddishkeit, which is based on the principle of naaseh before v'nishma and to the influence of his Jewish chaplain who is permeated with true spirit of the Torah and present a living example of

now find that it would be difficult to carry out the task of a Jewish Chaplain as you now conceive of its responsibility in light of your greater commitment to Yiddishkeit than before. You ask therefore whether you ought to relinquish your post:-

Perhaps you have heard of my general view in similar situations, but I will outline it briefly.

Every Jew is always a "soldier" in the service of G-d, including the duty of spreading G-dliness among fellow-Jews, with emphasis on the actual deed, namely, fulfillment of G-d's commands, the Mitzvos, in the daily life.

Certainly, in our age of confusion and perplexity, the call to duty is more urgent then ever. On the other hand there is also a very favorable circumstance in the widespread search for truth and real values on the part of the new generation, even among young people whose parents and grandparents had placed a priority on the pursuit of material wellbeing, through professions and careers, almost to the exclusion of Yiddishkeit in their personal lives.

If every Jew is in the service of G-d, as noted above, how much more so one whom the Supreme hashgocho Protis has placed in the Chaplaincy, and has, moreover, given him the Zechus of gaining deeper insights into Yiddishkeit to the extent of reassessing his position. It is clear what the response to the said call of duty should be, especially of one who is not just a "private" but a ranking officer.

Of course, the new assessment presents new challenges. But, as in the case of a military outpost facing increased pressure, the answer is not to abandon the front, but to call on reserves and reinforcements, so

putting aside a coin for Tzedokah before lighting the candles – **bli neder**.

May G-d grant that you should have good news to report.

Wishing you a bright and happy Chanukah,

With blessing,

M. Schneerson

- ג -״חייל״ – בכל המשמעויות

> B.H. 28 Tishrei, 5737 Brooklyn, N.Y.

Rabbi ... LT CHC USNR Office of the Staff Chaplain Marine Corps Base Camp Butler, Okinawa

Sholom Ubrocho:

I am in receipt of your letter of 20 Tishrei

To begin with the good news towards the end of your letter, may G-d grant that your wife should have a normal and complete pregnancy and an easy delivery of a healthy offspring, and, in accordance with the traditional blessing, you and your wife should bring up all of your children to a life of Torah, Chuppah and good deeds.

With regard to the general topic of your letter, namely that you are a Chaplain and endeavoring to fulfill your duties to the best of your ability, but you

- ב -ה״תורה״ – הוראה לדרך ה״חיים״

By the Grace of G-d 21st of Kislev, 5733 Brooklyn, N.Y.

Mrs. London,N.W.2

Blessing and Greeting:

I am in receipt of your letters of Nov. 17, etc. and may G-d grant the fulfillment of your hearts desires for good.

As for the matter of feeling depressed, etc., as you write surly you know that one of the basic tenets of our faith and our Torah-called **Toras Emes**, the law of truth is to have complete trust (Bitochon) in G-d, Whose benevolent providence extends to each and every one individually. It is necessary to reflect on this frequently, for then one can see that, being under G-d's benevolent care, there is no room for anxiety, or worry. This is why the Torah is called **Toras Chaim**, the law of life, for it is the Jew's guide in life and way of life.

And although in certain situations it is necessary to consult a doctor and follow his instructions, because the torah expects a Jew to do everything necessary in the natural order of things, it is at the same time necessary to have complete Bitochon in G-d and exclude all anxiety.

It would be well to have your Mezuzos checked to make sure they are kosher and properly affixed. Also, you no doubt know of, and observe, the good custom of

אגרות קודש

- א -כנין עדי עד

By the Grace of G-d 28th of Adar, 5734 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing:

It is with some delay that I received the information about your marriage. However, a blessing is always timely, and I take this opportunity to extend to you and to your wife my prayerful wishes for a Binyan Adei Ad.

It is surely unnecessary to emphasize to you at length that the said expression for a lasting and happy marriage is very meaningful. for, in comparing marriage to an everlasting edifice, as it is called in the blessing under the Chuppa, the young couple are reminded that the important thing in marriage is the foundation. And insofar as the foundation is concerned, the important thing is not how it appears to the outsider, but that it should be of the most durable material, the kind of material that has been tested and found reliable to withstand all possible erosions, etc.

I am therefore, confident that both you and your wife have firmly resolved to establish your married life and family on the foundations of the eternal Torah and Mitzvoth, especially as they are illuminated by the light, joy and vitality of Chasidus.

With the blessing of Mazel Tov, Mazel Tov,

M. Schneerson

ב"ה.

Dear Family & Friends,

Thank you for joining us in our Simcha. May Hashem grant that we always meet at happy occasions.

We are pleased to share with you a selection of letters of the Rebbe in English. Also included in this booklet are letters and notes of the Rebbe (in Yiddise and Hebrew) being printed here for the first time.

May we go from this joyous occasion to the ultimate joyous experience - the imminent and complete Geulah.

Vitzi & Rochel

Wedding

of

Pitzi & Rochel Rowenthal

36.35

March 10, 1996 19th of Adar, 5756